

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/96/2018
Identifikačné číslo spisu: 3807212265
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3807212265.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a. s., Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, proti žalovaným 1/ U. Q., nar. XX. R. XXXX, L. T. XXX/XX, N. T. U., 2/ R. Q., nar. XX. L. XXXX, V. XXX/XX, T., zastúpený advokátkou JUDr. Michaelou Lapuníkovou, Stred 60/55, Považská Bystrica, 3/ Y. E., nar. XX. R. XXXX, R. L. XXX/X, T. o zaplatenie 16.497,99 € s prísl., o dovolaní žalovaného 2/ proti uzneseniam Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 16Cob/3/2016-216 zo dňa 20. júla 2016 a č. k. 16Cob/281/2016-224 zo dňa 28. októbra 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/3/2016-216 zo dňa 20. júla 2016 o d m i e t a .

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

III. Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/281/2016-224 zo dňa 28. októbra 2016 z r u š u j e a vec mu v r a c í a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 16Cob/3/2016-216 z 20. júla 2016 potvrdil uznesenie Okresného súdu Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“) č. k. 12Cb/5/2008-207 zo dňa 11. novembra 2015 a rozhodol, že žalovaný 2/ nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd po posúdení obsahu spisu dospel k záveru, že sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami žalovaného 2/, ako aj predloženými dôkazmi a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalovaného 2/ na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, ako vecne správne podľa § 387 ods. 2 CSP potvrdil. Odvolací súd poukázal na závery predchádzajúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/178/2014-201 zo dňa 9. júna 2015, v ktorom odvolací súd konštatoval, že v danom prípade je v zmysle § 122 CSP (§ 58 ods. 1 OSP) splnená prvá a tretia podmienka pre odpustenie zmeškania lehoty a uložil súdu prvej inštancie, aby posúdil splnenie druhej podmienky a to, kedy odpadla prekážka pre začatie plynutia 15-dňovej lehoty na podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania a na podanie zmeškaného úkonu. Za správny označil

odvolací súd následný záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade lehota na podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania začala plynúť od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie žalovanému 2/ dňa 3. mája 2013, nakoľko údaje nachádzajúce sa v upovedomení o začatí exekúcie dávali žalovanému 2/ vedomosť o tom, ktorý súd vydal exekučný titul, o spisovej značke základného súdneho konania, ako aj o stranách sporu. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že na posúdenie začiatku plynutia 15-dňovej lehoty z objektívneho hľadiska nemá vplyv nahliadnutie do spisu Okresného súdu Prievidza, vedeného pod sp. zn. 12Cb/5/2008 dňa 4. júna 2013, nakoľko zistenie existujúceho stavu súdneho konania, vrátane oboznámenia sa s obsahom rozsudku Okresného súdu Prievidza v konaní sp. zn. 12Cb/5/2008, patrí výlučne do subjektívnej dispozičnej sféry žalovaného 2/, ktorý tak mohol urobiť aj skôr, v priebehu plynutia tejto lehoty.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, navrhujúc napadnuté uznesenie zmeniť a jeho návrhu na odpustenie zmeškania lehoty vyhovieť. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 CSP tvrdiac, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, ako aj z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP z dôvodu, že postupom súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Žalovaný 2/ sa nestotožnil s právnym záverom obidvoch súdov, že 15-dňová lehota na podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania začala plynúť doručením upovedomenia o začatí exekúcie žalovanému 2/ argumentujúc tým, že z upovedomenia sa mohol dozvedieť iba najzákladnejšie a pre odvolanie proti rozsudku nepostačujúce informácie o súdnom konaní, pričom zákon vyžaduje pripojiť k návrhu na odpustenie zmeškania lehoty zmeškaný úkon, t. j. odvolanie obsahujúce všetky relevantné a podstatné informácie. Namietal, že súdy nezhľadeli, že bez nahliadnutia do súdneho spisu ohľadne exekučného titulu nie je možné sa proti nemu brániť spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Namietal, že dňa 3. mája 2013, t. j. v deň keď mu bolo doručené upovedomenie, nedisponoval rozsudkom, nakoľko rozsudok sa nedoručuje spolu s upovedomením o začatí exekúcie. Za otázku zásadného právneho významu označil otázku okamihu začatia plynutia 15-dňovej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku po odpadnutí prekážky, ktorá mu bránila podať odvolanie, teda či lehota začína plynúť od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie alebo momentom oboznámenia sa s obsahom rozsudku po nahliadnutí do súdneho spisu. Vysvetlil, že prípustnosť dovolania vyvodil z § 421 ods. 1 písm. a/, b/, ako aj písm. c/ CSP, nakoľko ani jeden zo súdov nepoukázal na žiadnu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu na podporu ich právneho názoru a ani on nenašiel rovnaký alebo obdobný prípad, ktorý by dovolací súd už riešil a preto nemôže vylúčiť ani jednu z možností uvedených v § 421 CSP. Súčasne namietal, že v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k vážnej vade konania, keď mu súd predčasne bez rozsiahlejších šetrení ustanovil opatrovníka, s ktorým výlučne konal a žalovaný 2/ sa tak o konaní a ani o vo veci vydanom rozsudku nedozvedel. Dovolateľ súčasne požiadal, aby dovolací súd odložil v zmysle § 444 ods. 2 CSP právoplatnosť uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. júla 2016 č. k. 16Cob/3/2016-216.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 2/ je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP) a tiež z dôvodu, že dovolacie dôvody neboli vymedzené spôsobom uvedeným v §§ 431 až 435 (§ 447 písm. f/ CSP).

4. Dovolanie žalovaný 2/ odôvodnil dovolacími dôvodmi uvedenými v § 420 písm. f/ a § 421 písm. a/, b/ a c/ CSP.

5. Pred vecným prejednaním dovolania dovolací súd najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

6. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Vecou samou sa vo všeobecnosti rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom sporu (žalobcom), ktorý predstavuje predmet daného sporu. Rozhodnutím vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd meritorne zaoberá nárokom, ktorý strana sporu uplatnila, pričom žalobou uplatnený nárok posudzuje podľa hmotného práva. So zreteľom na uvedené dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o potvrdení uznesenia o zamietnutí návrhu žalovaného 2/ na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko sa ním meritorne nerozhodlo o právach a povinnostiach sporových strán.

10. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli také rozhodnutie ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec meritorne rozhodla (napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenie súdneho poplatku, uznesenie odmietnutí oneskorene podaného odvolania). Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí však rozhodne nemožno považovať napadnuté uznesenie, pričom na tomto právnom závere nemení nič ani skutočnosť, že nevyhnutným dôsledkom právoplatnosti tohto uznesenia bolo odmietnutie žalovaným 2/ podaného odvolania ako podaného oneskorene.

11. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že uznesenie ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (vo veci vymedzenej žalobou) končí a preto dospel k záveru, že z dôvodu uvedeného v § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné proti nemu podať dovolanie.

12. Dovolateľ prípustnosť dovolania ďalej vyvodzoval aj ustanovenia § 421 CSP.

13. Dovolateľ založil prípustnosť svojho dovolania na ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ CSP. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP rieši prípad, keď sa odvolací súd pri právnom posúdení odklonil od doterajšej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a ustanovenie § 421 ods. 1 písm. c/ CSP rieši prípad, keď je určitá právna otázka rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne. Bolo povinnosťou dovolateľa konkrétne uviesť a vysvetliť, z čoho vyvodzuje danosť uvedeného dôvodu, vymedziť právnu otázku, označiť iné rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax, prípadne označiť rozhodnutia dovolacieho súdu, pri ktorých sa vyskytla nejednotnosť, ktorá sa prejavila v prijatí odlišných právnych názorov, ako aj uviesť, v čom je rozdiel od rozhodnutia súdu v prejednávanej veci. CSP v tomto smere zaťažuje argumentačnou povinnosťou dovolateľa a nie dovolací

súd. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania. Nakoľko samotný dovolateľ v dovolaní uvádza, že nenašiel žiadny rovnaký alebo obdobný prípad, ktorý by dovolací súd už riešil a dal by sa aplikovať na tento prípad a bol publikovaný a preto podľa jeho názoru nemožno vylúčiť ani jednu z možností uvedených v § 421, dovolací súd dospel k záveru, že v súvislosti s ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP neboli dovolacie dôvody vymedzené spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 432 CSP.

14. Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí podľa názoru dovolacieho súdu ísť o otázku právnu (nie o skutkovú otázku) a to tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, atď.), ako aj procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Ďalším významným znakom otázky relevantnej v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je jej zásadný právny význam, to znamená, že otázka je významná nielen pre tú - ktorú prejednávajú právnu vec (spor), ale aj zo širších hľadísk, najmä z hľadiska celkovej rozhodovacej praxe všeobecných súdov. Posúdenie okamihu odpadnutia prekážky od ktorého plynie lehota 15 dní na podanie návrhu (§ 122 CSP), spočíva v každom jednotlivom prípade na posúdení individuálnych, konkrétnych a v iných prípadoch sa spravidla nevyskytujúcich skutkových okolnostiach, ktoré sú svojou povahou jedinečné a neopakovateľné. Vychádzajúc z uvedeného žalovaným 2/ sformulovaná konkrétna otázka nenapĺňa znaky zásadného právneho významu a preto dovolací súd dovolanie žalovaného 2/ podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

15. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného 2/ ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený tiež návrh žalovaného 2/ na odklad právoplatnosti v zmysle § 444 ods. 2 CSP a preto mu dovolací súd nevyhovelo s tým, že nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

16. V konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému 2/, ktorý nemal úspech (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP). Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 16Cob/281/2016-224 z 28. októbra 2016 odmietol odvolanie žalovaného 2/, podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 12Cb/5/2008-95 zo dňa 6. októbra 2008 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Cb/5/2008-121 zo dňa 24. mája 2012 podľa § 386 písm. a/ CSP ako oneskorene podané. Súčasne rozhodol, že žalobcovi, žalovanému 1/ a žalovanej 3/ sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Včasnosť podaného odvolania posudzoval za použitia prechodného ustanovenia § 470 CSP podľa Občianskeho súdneho poriadku, teda podľa predpisu účinného v čase vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj v čase podania odvolania. Odmietnutie odvolania odôvodnil poukazom na uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 12Cb/5/2008-207 zo dňa 11. novembra 2015, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania, ktoré bolo potvrdené odvolacím súdom uznesením č. k. 16Cob/3/2016-216 zo dňa 20. júla 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4. októbra 2016. Výrok týkajúci sa náhrady trov odôvodnil odkazom na ustanovenia §§ 396 ods. 1, 255 a 262 ods. 1 CSP a tým, že žalobcovi, žalovanému 1/ a žalovanej 3/ v priebehu odvolacieho konania trov nevznikli.

18. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“) navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhol, aby dovolací súd odložil právoplatnosť uznesenia odvolacieho súdu do rozhodnutia dovolacieho súdu o

dovolání. Přípustnost dovolání vyvodil z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Výslovil názor, že jeho odvolanie bolo podané včas a odvolací súd sa ním mal meritórne zaoberať. Namietal, že na podanie relevantného odvolania musí byť žalovaný 2/ oboznámený so samotným rozsudkom, najmä jeho odôvodnením, aby mohol v odvolaní uviesť všetko, čo pokladá za nesprávne. Poukázal na to, že s textom rozsudku sa oboznámil až 4. júna 2013, kedy bol na Okresnom súde Prievidza nahliadnuť do súdneho spisu vedeného pod sp. zn. 12Cb/5/2008. Uviedol, že návrh na odpustenie zmeškania lehoty podal len z opatrnosti, odvolanie podľa jeho názoru bolo podané včas a preto rozhodnutie súdov o neodpustení zmeškania lehoty je v tejto veci irelevantné. Poukázal na obsah odvolania, v ktorom uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k vážnemu pochybeniu, keď sa konalo vo veci v jeho neprítomnosti, nakoľko mu bol ustanovený opatrovník (zamestnanec súdu) a to po nedostatočne vykonanom zisťovaní jeho pobytu, ktorému bol napokon doručený aj predmetný rozsudok. Súd prvej inštancie následne konal výlučne s opatrovníkom a žalovaný 2/ sa o vedení súdneho konania a vydanom rozsudku nedozvedel. Uzavrel, že táto závažná procesná vada spôsobila, že mu nebolo umožnené konať pred súdom a došlo tak k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

20. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Podľa § 431 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

22. Podľa § 431 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

23. V súvislosti s objasnením pojmu „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ poukazuje dovolací súd na odsek č. 10 odôvodnenia tohto uznesenia. Uznesenie o odmietnutí odvolania je nepochybne rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí. Bolo potom potrebné zaoberať sa otázkou, či vada známosti, o ktorú sa opiera dovolateľ, skutočne existuje. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým nepochybne účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (R 23/1994).

24. Vzhľadom k tomu, že odvolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané a dovolanie bolo podané ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 2 CSP a včasnosť dovolania posudzoval podľa vtedy platnej a účinnej procesnej právnej úpravy, t. j. príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

25. Podľa § 204 ods. 1 OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy

26. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že napadnutý rozsudok č. k. 12Cb/5/2008-95 zo 6. októbra 2008 a opravné uznesenie č. k. 12Cb/5/2008-121 z 24. mája 2012 boli doručované žalovanému 2/ podľa § 29 ods. 2 OSP ustanovenej opatrovníčke.

27. Podľa § 29 ods. 2 OSP, pokiaľ súd neurobí iné opatrenia, môže ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

28. Dôvod, pre ktorý sa účastníkovi ustanovuje opatrovník, musí byť spoľahlivo preukázaný, teda je nevyhnutné vyčerpať všetky dostupné možnosti na zistenie miesta pobytu účastníka. Ak by bol účastníkovi ustanovený opatrovník bez splnenia zákonných predpokladov, ide o prípad, kedy účastníkovi bola nesprávnym postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, ak súd v dôsledku toho nekonal s účastníkom, hoci to bolo možné. Dovolací súd sa stotožnil s názorom vysloveným Krajským súdom v Trenčíne v zrušujúcom uznesení č. k. 16Cob/178/2014-201 z 9. júna 2015, ktorý konštatoval, že nemožno nesporne ustáliť, že pobyt žalovaného 2/ ako podmienka pre ustanovenie opatrovníka, bol neznámy. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení ďalej konštatoval, že pobyt žalovaného 2/ bol zistiteľný, avšak súd prvej inštancie nevyčerpal všetky možnosti na zistenie pobytu účastníka, najmä prostredníctvom polície na mieste samom, teda na adrese V. XXX/XX v T.. Ak teda neboli splnené zákonné podmienky pre ustanovenie opatrovníka žalovanému 2/, nemožno považovať rozsudok v spojení s opravným uznesením za riadne doručený ustanovenému opatrovníkovi. Žalovanému 2/ potom v zmysle § 204 ods. 1 OSP lehota na podanie odvolania nezačala vôbec plynúť a preto odvolací súd pochybil, keď odvolanie podané dňa 26. júna 2013, do dňa ktorého žalovanému 2/ rozsudok v spojení s opravným uznesením doručený v súlade s OSP nebol, ako oneskorene podané odmietol.

29. So zreteľom na uvedené sa dovolací súd stotožnil s názorom žalovaného 2/, že odmietnutím ním podaného odvolania pre jeho oneskorené podanie došlo k závažnej procesnej vade, ktorá spôsobila, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému 2/, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, z dôvodu ktorého dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil podľa § 450 CSP odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

30. Podľa § 453 ods. 3 CSP o náhrade trov dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí o odvolaní žalovaného 2/.

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.